

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 724/05
21.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA, BB i VV**, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u produženom trajanju i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, optuženog VV i njegovog branioca, adv. AG i branioca optuženog BB, adv. AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.1518/04 od 11.02.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB i optuženog BB i njegovog branioca, adv. AV, dana 21.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbi optuženog AA i njegovog branioca, u pogledu odluke o kazni, a po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Beogradu K.1518/04 od 11.02.2005. godine, u odnosu na ovog optuženog, tako što Vrhovni sud Srbije, radnje optuženog AA, za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, pravno kvalifikuje kao krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona u produženom trajanju, za koje ga **OSUĐUJE**, na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, počev od 09.11.2004. godine, pa nadalje, dok se žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, optuženog VV i njegovog branioca i branioca optuženog BB, **ODBIJAJU**, kao neosnovane, a pobijana presuda u odnosu na ovu dvojicu optuženih, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašeni su krivim i to: optuženi AA, za jedno produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. tačka 1. KZ RS u saizvršilaštvu u vezi člana 22. OKZ, za koje mu je utvrđena kazna zatvora od tri godine i četiri meseca i jedno krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i tri meseca i osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i pet meseci, u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru, počev od 09.11.2004. godine, pa nadalje, optuženi BB, za jedno produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i deset meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 23.09.2004. godine, pa nadalje i optuženi VV, za jedno produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci i osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i jednog meseca, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, počev od 23.09.2004. godine, pa nadalje.

Istom presudom, na osnovu odredbe člana 206. stav 2. ZKP, oštećeni OO, OO1 i OO2 se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućuju na parnični postupak. Na osnovu odredbe člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. tačka 9. ZKP, dužni su optuženi AA, BB i VV, da plate troškove krivičnog postupka i to na ime paušala iznos od 4.000,00 dinara, sve u roku od 30 dana, od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude, žalbe su izjavili:

-Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženima AA, BB i VV, izrekne kazne zatvora u dužem trajanju;

-optuženi AA, bez navođenja zakonskog osnova pobijanja prvostepene presude, sa predlogom, da bude oslobođen krivične odgovornosti;

-branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom, da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje;

-optuženi VV, bez navođenja zakonskog osnova pobijanja iste, sa predlogom, da mu Vrhovni sud izrekne blažu kaznu i ukine pritvor;

-branilac optuženog VV, zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom, da Vrhovni sud optuženom izrekne blažu kaznu zatvora i ukine pritvor, tako što će ga pustiti na slobodu;

-branilac optuženog BB, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili pak, ista preinači i optuženi BB, oslobodi krivične odgovornosti.

U svojim žalbama optuženi AA, BB i njihovi branioci, zahtevali su da budu obavešteni o sednici drugostepenog veća, u smislu člana 375. ZKP.

Zamenik Republičkog javnog tužioca, svojim podneskom Ktž.865/05 od 06.05.2005. godine, predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu i preinači pobijana presuda, tako što će optuženima AA, BB i VV, biti izrečena kazna zatvora u dužem trajanju, a da se žalbe optuženog AA i njegovog branioca, optuženog VV i njegovog branioca i branioca optuženog BB, odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, optuženog BB i njegovog branioca, adv. AV, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Branioци optuženog AA i BB, kao osnov pobijanja prvostepene presude, navode bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ali se u tim žalbama ne precizira o kojim povredama krivičnog postupka, u konkretnom slučaju je reč, a prvostepena presuda u okviru ovog žalbenog osnova je ispitana po službenoj dužnosti, ali kako je navedeno takve povrede nisu utvrđene, pa iz tog razloga nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Postupajući na opisan način, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kako se to neosnovano tvrdi u žalbama branilaca optuženih AA i BB.

Žalbama branilaca optuženih AA, BB i VV, kao i žalbom optuženog AA, neosnovano se pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbrane optuženih, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tom, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje. Za svoje utvrđenje, prvostepeni sud je dao odgovarajuće razloge u pobijanoj presudi, koje prihvata i ovaj sud.

Osnovno pitanje koje se postavlja u vezi ovog žalbenog osnova, predstavlja pobijanje pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, a naime, dosledno tezi koja je zastupana u toku trajanja ovog krivičnog postupka, optuženi AA i njegov branilac, kao i branilac optuženog BB i sada u žalbama tvrde i ponavljaju da optuženi AA i optuženi BB, nisu izvršili krivično delo koje im se stavlja na teret i da je to upravo pogrešno utvrđeno, pogrešnom ocenom izvedenih dokaza.

Naime, optuženi BB je u svom iskazu u predkrivičnom postupku i pred istražnim sudijom priznao izvršenje krivičnih dela koja mu se stavljaju na teret, opisujući ceo niz radnji, kako svi svojih, tako i optuženih AA i BB, opisujući detaljno kako i na koji način su svaki od njih učestvovali u izvršenju krivičnih dela (bliže navedeno u obrazloženju prvostepene presude na strani 8, 9, 10, 11 i 12).

Ovako detaljan iskaz AA, dat u predkrivičnom postupku i pred istražnim sudijom, pravilno je prvostepeni sud ocenio verodostojnim i na istom zasnovao svoja činjenična utvrđenja, budući da ovaj iskaz drugim dokazima nije doveden u sumnju. Isti je potkrepljen i saslušanim svedocima – oštećenim i svedocima zaposlenim u odseku za suzbijanje teških krivičnih dela u drugom odeljenju u UKP SUP-a Beograd, kao i potvrdama o privremeno oduzetim predmetima SUP-a Beograd UKP, kao i potvrdama o vraćenim predmetima.

Navedene dokaze prvostepeni sud je u pobijanoj presudi vrlo detaljno ocenio pojedinačno i u međusobnoj vezi i dao vrlo jasne i ubedljive, za Vrhovni sud, potpuno prihvatljive razloge o verodostojnosti istih i utvrđenju navedenih odlučnih činjenica od značaja za postojanje krivičnih dela i krivične odgovornosti optuženih.

Pravilno prvostepeni sud nije prihvatio izmenjeni iskaz optuženog BB, na glavnom pretresu, u odnosu na optuženog BB, a za to je dao logične i ubedljive razloge, koje prihvata i ovaj sud.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog AA ističe, da kod ovog optuženog nisu pronađene stvari kao predmet izvršenja krivičnog dela, s obzirom da je kod BB pronađen samo pištolj i monitor za kompjuter "Samsung", koji predmeti su vraćeni oštećenima. Osim toga, optuženi VV je uhapšen 23.09.2004. godine, a optuženi AA 09.11.2004. godine i to po poternici i za to vreme je mogao se rešiti svih ukradenih stvari.

Po oceni Vrhovnog suda, navedene dokaze prvostepeni sud je u pobijanoj presudi vrlo detaljno ocenio, pojedinačno i u međusobnoj vezi i dao vrlo jasne i ubedljive i za ovaj sud potpuno prihvatljive razloge, o verodostojnosti istih i utvrđenju navedenih odlučnih činjenica od značaja za postojanje krivičnih dela i krivične odgovornosti optuženih za ista.

Zbog toga se žalbeni navodi optuženog AA i njegovog branioca i branilaca optuženih AA i VV, kojima se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, ocenjuju neosnovanim.

Vrhovni sud je našao da je prvostepenom presudom, pogrešno kvalifikovana radnja optuženog AA, bliže opisana na strani 4 stav 3 izreke prvostepene presude, izvršena na štetu OO3, kao krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, već da se zajedno sa ostalim radnjama optuženog AA opisanim u izreci prvostepene presude, radi o subjektivnim i objektivnim obeležjima jednog produženog krivičnog dela teške krađe u saizvršilaštvu iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, jer se radi o više istovrsnih radnji izvršenih u vremenskom kontinuitetu, sa umišljajem koji je obuhvatio sve radnje, usmerene ka istovrsnom cilju, tako da se radi o jednom produženom krivičnom delu iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, pa je Vrhovni sud, preinačio pobijanu presudu kao u izreci ove presude.

Prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, u odnosu na dela optuženog VV, kvalifikujući njegove radnje kao jedno produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u saizvršilaštvu u vezi člana 22. OKZ i jedno krivično delo neovlašćenog držanja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOOM RS i u odnosu na optuženog BB, kvalifikujući njegove radnje kao jedno produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, u saizvršilaštvu u vezi člana 22. OKZ, pri tom, dajući za to detaljne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Ispitujući pobijanu presudu, u delu odluke o kazni, a po žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, optuženog AA i njegovog branioca, optuženog VV i njegovog branioca i branioca optuženog BB, Vrhovni sud je našao, da prilikom odmeravanja vrste i visine kazne, prvostepeni sud je utvrdio sve okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ, utiču da kazna bude veća ili manja, a koje su bliže opisane i pobrojane u pobijanoj presudi.

Stoga je Vrhovni sud, dajući utvrđenim okolnostima onaj značaj koji u slučaju optuženog AA, zaslužuju, za produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, pa je ovog

optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), kao u izreci nalazeći da izrečena kazna odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženog kao izvršioca, te da će se tom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ.

Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti, relevantne za određivanje krivične sankcije u odnosu na optužene VV i BB, te izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od tri godine i jednog meseca u odnosu na optuženog VV i jedne godine i deset meseci u odnosu na optuženog BB, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), srazmerne su težini izvršenih krivičnih dela, stepenu krivične odgovornosti optuženih, kao izvršilaca i predstavlja odgovarajuću i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, predviđene članom 33. OKZ, u vezi člana 5. stav 2. OKZ, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud.

Stoga su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, o izricanju strožijih kazni zatvora optuženima, kao i branilaca optuženih AA i VV, o izricanju blaže kazne zatvora i branioca optuženog BB, o oslobađanju od optužbe, ocenjeni kao neosnovani, imajući u vidu da se navedenim žalbama ne ukazuje na okolnosti koje bi opravdale njihove predloge.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 391. u vezi člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

an